

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 841/2017
26.10.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Соње Павловић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Лојпура, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Суботици 1К 55/16 од 16.03.2017. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 442/17 од 27.04.2017. године, у седници већа одржаној 26.10.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Лојпура, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Суботици 1К 55/16 од 16.03.2017. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 442/17 од 27.04.2017. године, у односу на повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1) и члана 441. став 4. ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Суботици 1К 55/16 од 16.03.2017. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда, којом му је утврђена казна затвора у трајању од 5 (пет) месеци, која се неће извршити уколико окривљени у периоду од 2 (две) године, од дана правноснажности наведене пресуде, не учини ново кривично дело. Окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка суду, у износу од 36.653,00 динара, заједно са паушалом у износу од 5.000,00 динара, у року од три месеца по правноснажности наведене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 442/17 од 27.04.2017. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Вишег суда у Суботици 1К 55/16 од 16.03.2017. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости, благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Дејан Лојпур, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење пред измењеним већем или их преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује да је кривични поступак против окривљеног вођен због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 4. у вези става 3. и 1. КЗ у стицају са кривичним делом фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. КЗ, те да се одустанком јавног тужиоца од кривичног гоњења окривљеног у односу на кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 4. у вези става 3. и 1. КЗ, ради о пресуђеној ствари и у односу на кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. КЗ, јер је кривично дело фалсификовање службене исправе, према наводима захтева, увек конзумирано кривичним делом злоупотреба службеног положаја.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Из списка предмета произилази да је оптужницом Вишег јавног тужиоца у Суботици Кт 20/11 од 26.01.2012. године, окривљеном АА, стављено на терет извршење кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 4. у вези става 3. и 1. КЗ у стицају са кривичним делом фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. КЗ, да је потом Виши јавни тужилац у Суботици, а сходно одредбама Закона о изменама и допунама Кривичног законика („Службени гласник РС“ број 121/12 од 24.12.2012. године), актом од 15.04.2013. године, изменио оптужницу у погледу чињеничног описа и правне квалификације, стављајући окривљеном на терет извршење кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ у стицају са кривичним делом фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. КЗ, те да је након тога, Виши јавни тужилац у Суботици, одустао од кривичног гоњења окривљеног у односу на кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ, а остао код кривичног гоњења истог у односу на кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. КЗ.

Према налажењу Врховног касационог суда, у конкретном случају се не ради о консумпцији (која подразумева да биће једног кривичног дела редовно и у потпуности обухвата биће неког другог кривичног дела), из разлога што је у овом случају извршење кривичног дела фалсификовање службене исправе предузето у циљу олакшања, односно прикривања кривичног дела злоупотреба службеног

положаја (према првобитном оптужном акту), односно кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица (према измењеном оптужном акту). Стога, одустанак јавног тужиоца од гоњења окривљеног у односу на кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ, које радње су јасно опредељене не представља пресуђену ствар и у односу на кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. КЗ, јер радње фалсификовања службене исправе нису конзумиране кривичним делом злоупотреба положаја одговорног лица.

Уз наведено, овај суд наглашава да неће постојати стицај ако је употреба лажне исправе законско обележје неког дела или се дело не може другачије извршити осим употребом одговарајуће лажне исправе, а што је случај у предмету у коме је донета пресуда Врховног касационог суда Кзз 20/11 од 13.04.2011. године, на коју се бранилац окривљеног неосновано позива, јер се наведено односило на ситуацију у којој се кривично дело из члана 359. став 1. КЗ није могло другачије извршити, осим употребом службених исправа са неистинитом садржином, а што у конкретном није случај.

Из напред изнетих разлога, неосновано се захтевом за заштиту законитости указује да су побијане пресуде донете уз повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног указује да је суд обавезао окривљеног да плати трошкове поступка у износу од 36.650,00 динара на име економског вештачења, у поступку који се водио због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 4. у вези става 3. и 1. КЗ, у односу на које је јавни тужилац одустао од кривичног гоњења, због чега бранилац сматра да је у том делу, одлука о трошковима кривичног поступка незаконита.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 264. став 1. ЗКП прописано је да када суд окривљеног огласи кривим, изрећи ће у пресуди да је дужан да накнади трошкове кривичног поступка, док је ставом 2. тог члана прописано да лице које је окривљено за више кривичних дела, није дужно да накнади трошкове у погледу дела за које је ослобођено од оптужбе, уколико се ти трошкови могу издвојити од укупних трошкова.

Полазећи од наведеног, а како је изреком побијане првостепене пресуде окривљени АА, оглашен кривим због кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. КЗ, то је по оцени Врховног касационог суда, нижестепени суд правилно применио закон када је одлучујући о трошковима поступка, изреком правноснажне пресуде окривљеног обавезао да поред паушала, суду накнади трошкове кривичног поступка у износу од 36.653,00 динара (трошкове на име вештачења) – из разлога што се у конкретном случају ради о јединственом вештачењу у погледу радњи окривљеног које су се односиле како на кривично дело злоупотреба службеног положаја (према првобитном оптужном акту), односно злоупотреба положаја одговорног лица (према измењеном оптужном акту), тако истовремено и на кривично дело

фалсификовање службене исправе. Стога, без обзира што је јавни тужилац располагао оптужним актом на начин да је одустао од кривичног гоњења окривљеног у погледу кривичног дела из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ, предметни трошкови е вештачења, по оцени овог суда, не могу се, по природи ствари, раздвојити.

Имајући у виду наведено, по налажењу Врховног касационог суда, неосновано захтевом за заштиту законитости, бранилац окривљеног указује да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Поред наведеног, бранилац у захтеву истиче да је јавни тужилац одустао од кривичног гоњења окривљеног у односу на теже кривично дело и остао код кривичног дела фалсификовање исправе, у тренутку када се током поступка утврдило да роба није продата и да окривљени није ништа прикривао, а све са циљем фингирања било какве кривице окривљеног, као и због сношења трошкова дуготрајног кривичног поступка. Окривљени, према наводима захтева, није имао никаквог разлога да се бави фалсификовањем исправе, па бранилац сматра да на страни окривљеног није било елемената умишљаја, који је неопходан за постојање предметног кривичног дела.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног оспорава оцену доказа од стране нижестепених судова, односно указује да је у побијаним пресудама погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, а што није разлог прописан чланом 485. став 4. ЗКП, због којег окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек, из којих разлога је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу одбацио као недозвољен.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у делу у коме је захтев браниоца окривљеног одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић